

UNGHERESE

Traduzione provvisoria!

*UNA LUCE PER IL MONDO.
Il dialogo interreligioso di Chiara Lubich*

KOLLEGAMENTÓ
Rocca di Papa, 2020. június 13.

FÉNY A VILÁG SZÁMÁRA.
Chiara Lubich vallásközi párbeszéde

1. Szignál, kezdés és üdvözlések

2. Határokon túl: Chiara Lubich és a nagy vallások

Chiara Lubich és a vallásközi párbeszéd – egy út, mely lelket ad a globalizációnak.

3. Vallási vezetők és képviselők üzenete – 1. rész

Köszönetnyilvánítások Chiara Lubichnak az egész világról munkásságáért, és a vallásközi párbeszéd előmozdításáért. Farouk M. Mesli, muszlim, az algériai Oranoi Egyetem tanára, és David Rosen jeruzsálemi rabbi, a Vallásközi Konzultáció Nemzetközi Zsidó Bizottságának elnöke.

4. Be the light. - Legyél fény

Részlet Mr. Jude Gitamondoc dalából, mely Tiszteletreméltó Hsing Yun mester imájának ihletéséből és a Fülöp-szigeteki, cebui Guang Ming Művészeti Intézet előadásában készült.

5. India - Shanti Ashram és a Fokoláre Mozgalom: egy hosszú barátság története

Beszélgetés Vinu Arammal, a Shanti Ashram Nemzetközi Központ elnökével

6. Jordánia – Azt keressük, ami egyesít, hogy sikerüljön túllépni a különbözőségeken

Omar és Lina, muszlim házaspár életében a párbeszéd és találkozás értéke központi helyet foglal el különböző vallásúakkal is a munkahelyen, a családban és minden helyzetben.

7. India - Raul & Mitali tánca az egységért

Raul és Mitali Indiában, Mumbaiban élnek, házasok, két lányuk van, és mindketten táncosok. Bemutatják, hogy a különböző vallási hagyományok hogyan válhatnak a kölcsönös megismerés hatékony eszközévé.

8. Vallási vezetők és képviselők üzenete – 2. rész

Köszönetnyilvánítások Chiara Lubichnak az egész világról munkásságáért, és a vallásközi párbeszéd előmozdításáért. Rev. Kosho Niwano, buddhista, a tokiói Rissho Kosei-kai buddhista mozgalom várományos elnöke, Laila Muhammad, W.D. Mohammed imám lánya (New Jersey), és Miguel Ángel Ayuso Guixot bíboros, a Vallásközi Párbeszéd Pápai Tanácsának elnök (Vatikánváros)

9. Olaszország – Sophia Egyetemi Intézet: ahol a párbeszéd egyben tanulmány és élet

Visszatérünk Loppianóba, a Sophia Egyetemi Intézetbe, mely a különböző vallások közötti párbeszéd szemléletének és gyakorlatának is innovatív egyetemi központja és

inkubátora.

10. Thaiföld - Beer: úgy szeressünk másokat, mint saját magunkat

Somjit Suwanmaneegul thaiföldi, Chiang Rai-i buddhista élettapasztalatai és mindennapjai. A II. János Pál pápával való találkozásától egészen máig.

11. Elefántcsontpart - Bintou Kotané: vallásközi párbeszéd és humán kezdeményezés

Bintou Kotané, muszlim asszony keresztény barátnőivel a fájdalmat lehetőségé alakította át közössége megsegítésére.

12. Vallási vezetők és képviselők üzenete – 3. rész

Köszönetnyilvánítások Chiara Lubichnak az egész világról munkásságáért, és a vallásközi párbeszéd előmozdításáért. Tiszteletreméltó Phra Maha Thongrattana Thavorn, buddhista szerzetes (Bangkok), Njendem Joseph Fon (Fonjumetaw, Kamerun), Tiszteletreméltó Miao Jing, buddhista, a Fo Guang Shan Mabuhay Buddhista Templom főapátja, (Manila, Fülöp-szigetek), és Tiszteletreméltó Guo Huei, a Dharma Drum Mountain elnök-apátja (Taiwan).

13. Afganisztán és Olaszország - Sher Khan: az egyesült világ pillére

A koronavírus továbbra is „élettörténetek” ezreit követeli áldozatul. Sher Khan története is ilyen, bár tovább él a testvériség örökségében és több barátjában, köztük Mártában és Javedben.

14. Argentína – Három asszony, három vallás, egyetlen barátság

Egy rendkívüli barátság története Silvina, Nancy és Cecilia között. Három asszony: Silvina Buenos Aires egyik zsidó közösségének rabbinője, Nancy muszlim, és egy vallásközi párbeszéd központ vezetője, Cecilia pedig keresztény, és a Fokoláre Mozgalom tagja. Kapcsolatuk konkrét kezdeményezésekre épül, és a törekvésre, hogy minden lehetséges akadályt legyőzzenek.

15. Beszélgetés Maria Voce Emmausszal és Jesús Moránnal

„A vallásközi párbeszéd – mondja Maria Voce, a Fokoláre Mozgalom elnöke -, igazi prófécia volt, mely az emberiség szükségleteire adott konkrét válaszként most kezd megvalósulni”. Jesús Morán, a társelnök elmagyarázza, hogy a gondoskodás etikája az új *pathways* alapja, melyet 2020. június 20-án indítanak el a Fokoláre Mozgalom fiataljai.

16. Pathway #daretocare előzetes

#daretocare előzetes: az Egyesült Világ Projekt idejű kampánya 2020. június 20-tól. Ma különösképpen fontos, hogy „törődjünk” a közösségekkel, a politikával és az állampolgársággal.

1. SZIGNÁL, KEZDÉS, ÜDVÖZLÉSEK

Zene és felirat:

- Kollegamentó CH – 2020. június 13.
- FÉNY A VILÁG SZÁMÁRA – Chiara Lubich vallásközi párbeszéde
- Vallási vezetők üdvözlétei. Algéria – Thaiföld – Japán – Egyesült Államok – Olaszország – Kamerun – Fülöp-szigetek - Szentföld
- Vinu Aram – a párbeszéd? Az emberiség tere. India.

- Különböző vallású testvérek. Jordánia – Elefántcsontpart – Afganisztán – Argentína.
- Meghallgatni. Tiszteletben tartani. Átélni a másik helyzetét. Így jön létre a testvériség.
- #daretocare
- Kollegamento CH. Összeköttetésben lévő család.

Roberto: Jó napot Észak-, Közép- és Dél-Amerikának!

Arooj: Szép délutánt Európának és Afrikának!

Lawrence: Jó estét Ázsiának és Óceániának!

Roberto: Isten hozott mindenkit erre a körkapcsolásra, mely világméretű családdá alakít bennünket.

Roberto Signor vagyok, brazil fokolarinó és Olaszországban, Rocca di Papa-ban, a Fokoláre Mozgalom vallásközi párbeszéd központjában dolgozom. Sok évet töltöttem Thaiföldön, Szingapúrban, és a Fülöp-szigeteken.

Arooj: Sziasztok! Arooj vagyok. Pakisztánból jövök, és immár 6 éve Olaszországban élek. Kommunikációból diplomáztam a Sophia Egyetemi Intézetben, és tanulmányaim során nagy szenvedéllyel töltöttem el a vallásközi és kultúrák közötti párbeszéd. Házas vagyok, a férjem olasz, ezért itthon nap mint nap éljük a kultúrák közötti párbeszédet. Van egy 3 hónapos kislányunk.

Lawrence: Lawrence Chong vagyok a Fokoláre Mozgalomból, Szingapúrból. Házas vagyok, és egy globális innovációs tanácsadó cégnél dolgozom. Amikor fiatal voltam, a Fokoláre Mozgalom felkért, hogy vegyek részt egy világméretű vallásközi kezdeményezésben. Ez a tapasztalat felfedeztette velem, hogy a Mozgalomnak milyen széleskörű kapcsolatai vannak a nagy világvallásokkal.

Nem csak a koronavírus járvány sújtja világunkat. Másfajta „világjárványok” is terjednek a társadalomban, mint például a gazdasági rendszer csődje, a politikai párbeszédben történő szakadások, a gyökeres rasszizmus, amely folytonosan felüti a fejét, és az emberi jogok tagadása.

Ma a megosztottság és a diszkrimináció falainak lebontásához nagyobb szükségünk van a párbeszéd új formáira, mint valaha. Itt a vallások gazdag hagyományai inspirálhatnak minket, hogy kitárjuk karunkat, és felismerjük közös hivatásunkat: hogy a gyűlölet helyett a remény nemzedéke legyünk.

Arooj: Hogyan lehetünk a remény jelei a világ számára? A mai kollegamentónk címe: „Fény a világ számára”. Ma ezt a fényt szeretnénk felderíteni a Fokoláre Mozgalom családjához tartozó más vallású testvéreinkkel folytatott barátság és testvéri kapcsolatok jegyében.

Roberto: Kezdjük Chiara Lubich szavaival, melyek röviden bemutatják ennek a testvéri kapcsolatnak a történelmi pillanatait, és feltárják, hogy mire épül Chiara és a Fokoláre Mozgalom párbeszéd-tapasztalata.

2.A HATÁROKON TÚL: CHIARA LUBICH ÉS A NAGY VALLÁSOK

Felirat: *Amikor sötétségben járunk, és valaki megvilágítja lépteinket, akkor nem számít, hogy az illető férfi-e vagy nő. Mi hálásak vagyunk neki.*

Cím: Haladjuk meg határainkat
Chiara Lubich és a nagyvallások

Imam W.D Mohammed – Vezető, Amerikai Muszlim Társaság: Engedjétek meg, hogy elmondjam: ma itt, Harlemben, New York-ban történelmet írunk.

Ezekre a gondolatokra éhezik a lelkünk; ezért úgy fogadtam azokat, mint barátaimat.

Chiara Lubich – a Fokoláre Mozgalom alapítója: Ma mindenek ellenére a világ - paradox módon - az egység, tehát a béke felé tart: ez az idők jele.

Dr. Krishnaraj Vanavarayar, Elnök, Bharatya Vidhya Bhavan Coimbatore: Szerencsére Chiara megmutatta nekünk az utat. Ma megértettem, hogy vallása tiszta szeretet, és mi ezért találkozhatunk, ezért folytathatunk párbeszédet.

Csak az képes erre, aki megtapasztalta Istent.

Jaime Kopec, B'nai B'rith: Teljes mértékben azt találom benne, amit a menóra előtt mondott nekem. Ez egy szövetség – a jóakarát, a hit szövetsége, mellyel a jövőbe tekinthetünk.

Speaker: Életének 88 éve alatt Chiara Lubich a találkozás asszonyának bizonyult.

Először a 60-as években fedezte fel, hogy nyitnia kell más vallások felé, amikor Kamerunban, Fontemben a Bangwa néppel találkozott.

Chiara Lubich (Luigi Bizzari interjúja – Az én 20. századom): Az volt az érzésem, mintha Isten átölelné mindannyiunkat, mindnyájunkat együtt. Ott merült fel bennem először a gondolat, hogy a vallásközi párbeszéddel, tehát a más vallásúakkal is dolgozunk van.

Speaker: 1977-ben Londonban, ahol a vallás előmozdításáért megkapta a Templeton-díjat, beigazolódott, amit megsejtett Fontemben.

Chiara Lubich (Luigi Bizzari interjúja – Az én 20. századom): Emlékszem, milyen nagy figyelemmel hallgattak, ahogy elmondtam az egyetemes tapasztalatomat, és a végén éppen ők, a más vallásúak jöttek oda hozzám, hogy gratuláljanak. Ekkor megértettem: talán a Mozgalmunk a velük megélt közösségre is hivatott?

Speaker: Innen indult az az utazás, mely arra vezette Chiarát, hogy buddhisták ezreinek beszéljen először Japánban, majd később Thaiföldön, muzulmánoknak az Egyesült Államokban, Harlemben, zsidóknak Argentínában, és hinduknak India szívében.

Chiara Lubich (Luigi Bizzari interjúja – Az én 20. századom): Mi köt össze velük, mindannyiukkal? Az úgynevezett „arany szabály”, az „arany szabály”, mely az Evangélium egy mondata, de a nagyvallások legjobb könyveiben is, mindegyikben megtalálható. Így szól: „Ne tedd másokkal, amit te sem szeretnél, hogy veled tegyenek”, vagyis bánj jól velük, légy figyelmes, szeresd őket. (...) én keresztény, szeretlek téged, te muzulmán szeretsz engem, te muzulmán szereted a zsidót, és ő viszont, és életre kel az egyetemes testvériség, az egyetemes testvériség egy-egy darabja, melyet a Mozgalmunkkal igyekszünk építeni.

Szikh férfi: ...some books on the Sikh religion...

Sandeep Virdee, Sikh community, UK: Ő átlépte a határokat. Képes volt túllépni a nemzetiségeken, hogy emberi, valós szinten találkozzon az emberekkel; és mindenkit lelkileg felemeljen. Azt hiszem, ez volt az egyik ajándéka.

Chiara Lubich: Ennek a dialógusnak megvan a maga sajátos technikája: az „eggyé válás”, ahogy mi mondjuk – mely nem csak a másik felé gyakorolt nyitottságot, tiszteletet és nagyrabecsülést jelent, hanem olyan gyakorlat, mely önmagunk teljes ürességét jelenti, hogy megértsük a másikat. Le van írva, hogy a másik vallásának megismerése azt kéri, hogy bújjunk a másik bőrébe, úgy tekintünk a világra, ahogy a másik tekint rá, érezzük át, hogy mit jelent a másik számára buddhistának, muszlimnak, vagy másmilyen vallásúnak lenni.

Speaker: A vallásközi párbeszéd szimbolikus példája az a tapasztalat, mely a Mozgalom ölen érlelődött Algériában egészen a 70-es évektől kezdve. Keresztények és muzulmánok együtt járják az egység lelkeségére épült utat.

Chiara Lubich: *Dialógusunk valóban rendkívül gyümölcsöző, mert ilyenkor úgy állunk a beszélgetőtársunkhoz, (...), hogy azonos szintre helyezkedünk vele és szeretnénk megismerni őt. Miközben beszél, mi inkulturálódunk, és megértjük őt. De azt is tudjuk, hogyan fejezzük ki az ő nyelvezetével a hitünket. Természetesen, ahogy érzi, mennyire szeretjük őt, (...), érzi a saját méltóságát, ő is hallani szeretne valamit rólunk, ezért kérdezni kezd, mi pedig teljes szabadsággal beszélünk neki a hitünkről azzal a „tiszteletteljes hírüladással”, melyről a pápa beszél, tehát azzal a hírüladással, mely nem megnyerni akarja a másikat, nem megtéríteni akarja őt, hanem tiszteletben tartja. De ezzel létrejön (...) a testvériség.*

Chiara Lubich: *Több mint 50 évvel azután, hogy elkezdődött az általam képviselt Fokoláre Mozgalom tapasztalata, most is mindig új meglepetéssel tölt el, hogy az a lelki út, amin Isten vezetett bennünket, minden más lelki úttal kereszteződik, és bár megőrzi a maga identitását, de lehetővé teszi, hogy találkozzunk az emberiség nagy vallási hagyományaival és megértsük egymást velük.*

Chiara Lubich (Luigi Bizzari interjúja – Az én 20. századom): *Úgy gondolom, hogy a mi határunk határtalan. (...) Ez azt jelenti, hogy tudnunk kell lelket adni a globalizációnak. (...) Ezért van szükség arra, hogy mindenütt szorgalmazzuk az egyetemes testvériséget. És úgy érzem, hogy amíg élek, ez a feladatom, és az egész Mozgalom feladata is. (...) Íme, Isten terve az emberiségről: hogy egyetlen megvalósult család legyünk egyetlen Atyával; természetesen mindazokkal együtt, akikkel ezért a célért dolgozunk.*

3. VALLÁSI VEZETŐK ÉS KÉPVISELŐK ÜZENETE – 1. RÉSZ

Arooj: Szerettünk volna június elején megrendezni itt, Olaszországban egy vallásközi találkozót Chiara centenáriuma alkalmából. Már elkezdődtek a munkálatok, és többen már jelentkeztek is. De a koronavírus arra ösztönzött bennünket, hogy új és kreatív módokat találjunk a találkozásra és a kommunikációra. Megkértünk 8 vallási vezetőt, hogy küldjék el üdvözlőlevelüket a közösen bejárt út rövid tanúságtételeként. Mindnyájan emlékeznek Chiarára, vagy azért, mert személyesen megismerték, vagy azért, mert kapcsolatba kerültek az egység lelkeségével. A kollegamentó több részében hallhatjuk őket. Most kezdjük Farouk Meslivel, aki muszlim vallású, és David Rosen rabbival.

Farouk m. Mesli, muszlim vallású egyetemi tanár, Oráni Egyetem, Algéria: *Kötelességemnek érzem, hogy Isten és az emberek előtt tanúságot tegyek róla, hogy Chiara betöltötte az életünket, a szívünket azzal, amit megosztott velünk. (...)*

Az egység, mely az Ideálja és a Mozgalom célja, az egyik legértékesebb ajándék, amit kaphat az emberiség.

Megtanította, hogy az egységet építsük és éljük. De ahhoz, hogy építeni tudjunk, bizalommal kell hinni, és le kell tudni győzni a vallási, kulturális és minden más különbözőséget és megosztottságot.

„Egyé válni”, „Úgy szeretni a másikat, mint önmagunkat”, „Úgy szeretni a másik hazáját, mint a sajátunkat”, védeni a környezetet, stb... ezeket az értékeket Chiara mind átadta nekünk, és megtanította, hogyan éljük. (...)

Eddig soha nem éreztem ekkora örömet, mint az utóbbi időszakban, hogy élhetem Chiara lelkeségét, amely arra tanít, hogy hintsük a szeretetet, és megteremtjük a kapcsolatépítés feltételeit, amelyekben kibontakozik az egyetemes testvériség.

David Rosen rabbi, az Amerikai Zsidó Bizottság vallásközi kérdésekkel foglalkozó nemzetközi igazgatója, Jeruzsálem: Hálás vagyok ezért a megtiszteltetésért, hogy megemlékezhetem Chiara Lubichról, és kifejezhetem tiszteletemet iránta születésének századik évfordulója alkalmából.

A koronavírus világjárvány árnyékában ünnepeljük őt. Ezt különösképp jelentőségtesnek tartom, mert a járvány egyik legdrámaibb aspektusa az, hogy bemutatta, hogy az egész emberiség össze van kötve, talán jobban össze van kötve, mint gondolnánk. Rendkívül fontos ez az igazság, és ebből még fontosabb mindnyájunk lelki köteléke.

Ezt Chiara intuitív módon és teológiailag megértette.

(...)

Ezért áldottak vagyunk mindnyájan, akik abban kegyelemben részesültünk, hogy kapcsolatba kerülhettünk életének jeles művével.

4. BE THE LIGHT (Legyél fény)

Arooj: Köszönjük a cebui Guang Ming Művészeti Intézet „Legyél fény” c. dalát, mely Tiszteletreméltó Hsing Yun Mester imájának ihletéséből készült és Mr. Jude Gitamondoc szerezte. Most ebből hallottunk egy részletet.

5. INDIA – A SHANTI ASHRAM ÉS A FOKOLÁRE MOZGALOM: EGY HOSSZÚ BARÁTSÁG TÖRTÉNETE

Roberto: Most menjünk Indiába, Coimbatórába, hogy Dr. Vinu Arammal, a Shanti Ashram nemzetközi központ igazgatójával találkozzunk. Szüleinek köszönhetően ismerte meg Chiara Lubichot. A Fokoláre Mozgalom és a Shanti Ashram közötti együttműködésnek köszönhetően olyan testvériség alakult ki, amely több mint húsz év után is folytatódik. Nézzük a tudósítást.

Vinu Aram: A Shanti Ashram sok mindent képvisel számomra. Ajándéknak tekinti az életet és Mahatma Gandhi művét.

Gandhi a néphez tartozik. Nem csak az indiai nép, hanem a világ minden népének fejlődéséért élt és dolgozott. Azt mondta, ha egy valaki elesik, az egész emberiség elesik, ha egy valaki feláll, akkor mindnyájan hihetünk abban, hogy együtt felállhatunk.

A szüleimen keresztül láttam és megértettem, hogy micsoda nagy érték, ha ebből a szemszögből tekinthetünk a munkára. Emlékszem, az édesanyám egyszer azt mondta: a problémák azért vannak, hogy megoldjuk őket. Ha így vesszük, akkor a problémák közepette, de a jólétben is nyilvánvaló, hogy úgy látjuk a világot, mint utazást a reményben. Ezt szeretnénk megosztani másokkal is.

Munkámmal folytatni szeretném, amit elkezdtek a szüleim és az ő nemzedékük. Azért a társadalomért dolgoztak, ahol mindenki megkapja a kellő tiszteletet, ahol az emberek nagyrésze méltó módon élhet, ahol, ha bárki felszólal, mind meghallgatásra talál, és ahol a fejlődés mindenki fejlődését szolgálja.

Hihetetlen, mennyire boldog vagyok, hogy ma már szinte 250.000 embernek tudunk

segíteni, és ebből 70.000 gyereknek. Annak is nagyon örülök, hogy az indiai lelkület és tapasztalat legjavát az Ashramon keresztül is megoszthatjuk a világgal.

Szeretnék megemlékezni Chiara és a szüleim első találkozásáról. A Vatikánban történt. Egyszerű találkozás volt.

Natalia, a Fokoláre Mozgalom vallásközi párbeszédének akkori felelőse odasietett, hogy édesanyámat és édesapámat üdvözölje, és Chiara is ott volt.

Abban a pillanatban magam előtt láttam a nagy ideálok képviselőinek találkozását, és mivel a jövőbe láttak – mert szívükben helye volt az egész emberiségnek, nem csak egy országnak, nemzetnek vagy csoportnak – arra bátorították a munkatársaikat, és akik ihletet merítettek életmódjukból, hogy ők is tágítsák ki a szívüket.

Szerintem mi 2000-től egészen napjainkig ezért tudtunk együtt dolgozni. Találkoztunk, meghallgattuk egymást, közös programokat szerveztünk, konkrét projektekkal segítettük a legvédtelenebbeket, a gyerekeket, a szegénységben élő családokat. Bátorítottuk a fiataljainkat, hogy ismerjék meg egymást, és győzzék le a határokat, fedezzék fel az egységet a szavakon túl, az imában, a zenén és a közös munkán keresztül. A Fokoláre Mozgalommal folytatott munkánk azt tanúsítja, hogy amikor nyitunk egymás felé és közösen látjuk a dolgokat és együtt munkálkodunk a békéért és az egységért, minden határt túlszárnyalhatunk.

Azt hiszem, a vallásközi pábeszéd területén is nagy tanúságot tettünk. Nem csak a teológiai jellegű pábeszédet segítettük elő. Persze, erre is sor került, de főként a mindennapi élet szintjére vittük. Összefogtunk, Istennek szenteltek és világiak, mint én is. Tehát, a mi esetünkben a párbeszéd hiteles és hű, mert magában foglalja az élet különbözőségét, és minden ember értékét. Úgy gondolom, azért tudtunk együtt haladni, mert pozitív üzenetet, pozitív történetet sikerül átadni a világnak: találkozunk, gyakran találkozunk, dolgozunk, együtt dolgozunk, együtt építjük álmunkat, a béke világát.

6. JORDÁNIA – AZT KERESSÜK, AMI EGYESÍT, HOGY SIKERÜLJÖN ÁTLÉPNI A KÜLÖNBÖZŐSÉGEKEN

Arooj: Vinu Aram megadja a „módszert” ahhoz, hogy minden korlátot át tudjunk lépni. De hogyan megy végbe a mindennapokban ez a találkozás, ez a párbeszéd? Hogyan születik a különböző vallások között ez a bizalomra épülő kapcsolat?

Erről kérdeztük Omart és Linát Ammanból, Jordániából. Muszlim vallásúak, 17 éves házaspár és 3 gyermekük van. Lina tanítónő, Omar informatikus.

Megismerjük majd Rault és Mitalit is Mumbaiból, Indiából. Ők is házaspár és két lányuk van. Bemutatják, hogy a tánc is hatékony eszköz lehet a különböző vallások hagyományainak kölcsönös megismeréséhez.

Arooj: Ammanban éltek, és muszlimok vagytok? Mit jelent nektek muszlim vallásúnak lenni? Hogyan élitek a mindennapokban a hiteteket?

Omar Kailani: Gyakorló családban nevelkedtem, és a szüleim a hiteles iszlám vallás gyakorlására tanítottak az emberiség értékeinek tiszteletével.

Lina Moumani: Én vegyes házasságból jövök. A család fele jordán, másik fele szlovák, tehát nekem természetes volt a vallásról beszélni, és nem a különbözőségeket keresni.

Omar Kailani: Amikor először találkoztam a Fokoláre Mozgalommal, pozitív benyomást tett rám, mert amikor velük találkoztam, senki sem kérdezett a vallásomról, a családomról,

vagy arról, hogy mit csinállok. Nem kérték, hogy változzak meg. Elfogadtak olyannak, amilyen vagyok.

A Karitásznál, egy katolikus szervezetnél dolgozom. A keresztények kisebbségben vannak Jordániában, de a Karításban én voltam kisebbségben. Az egyik kolléganőm odajött hozzám, és érdeklődött, hogy hogyan éljük a Ramadant. Azt mondta: „Tudod, Omar, a mi böjtünk jobb, mint a tiétek”. Erre azt kérdeztem: „Hogyhogy?”

Gyakran beszélgetünk olyan témákról, melyek összehasonlítják a kereszténységet és az iszlámot. Mi mindig azt mondjuk, hogy nem a vallások párhuzamba állítása a lényeg. Minden vallás alapvető értékére kell koncentrálnunk, mely az egy Istenünkből fakad.

Lina Moumani: A karantén kezdetétől fogva, 8:9 héten keresztül hetente találkoztunk a Fokoláre Mozgalommal Jordániában.

Az egyik ilyen találkozás alkalmával Chiara egyik írását olvastuk, és arról szólt, hogy hogyan kell viselkednünk másokkal a nehéz időszak idején. Mintha a koronavírus kemény válságára írta volna. Ezért olyan nagyobb eszmék felé vettük az irányt, melyek túlszárnyalják az időt és a teret, és segítségünkre vannak az életben.

Arooj: Hogyan képzelitek el az egyesült világot? Mit jelent nektek? Mit szeretnétek a jövő nemzedékekre hagyni és a gyerekeiteknek tanítani?

Omar: Amikor az értékeket tanítjuk a gyerekeinknek, hogy hogyan viselkedjenek, hogyan építsék a kapcsolataikat a barátaikkal, a vallásuktól függetlenül beszélünk nekik az erkölcsi értékekről.

Lina: A Ramadan végén mindig meghívjuk a barátaikat attól függetlenül, hogy milyen vallásúak, ők pedig osztoznak a tapasztalatainkban. Mind értük vagyunk jelen.

Omar: Jordániában a lakosság nagyrésze muszlim vallású, de ahogy tudod is, a világban nem így van. A világ népességének mindössze 25%:a muszlim. Ezért úgy igyekszünk nevelni a gyerekeinket, hogy amikor felnőnek, készek legyenek elfogadni másokat, és esetleg beilleszkedni más kultúrákba, országokba.

Lina: Nem az vezet stabilabb békére a mai világban, ha mindenkit egyformává teszünk és mindenkit megtérítünk vagy ugyanolyan felfogásúvá alakítunk. Nem. Hanem ha megtanuljuk, hogyan viselkedjünk egymással.

Ezért úgy gondolom, hogy a béke világa ott él majd, ahol megértjük, hogy mindnyájan egyenlőek vagyunk, és mindig jogunk van arra, hogy azok legyünk, akik vagyunk és nem okozunk kárt másokban.

Arooj: Nagyon köszönjük, Omar és Lina. Mindkettőtökkel nagyon jó volt beszélgetni. Minden jót nektek!

Lina: Minden jót

Omar: Eid Mubarak

Lina: Köszönjük mindenkinek!

7. INDIA: RAUL & MITALI TÁNCA AZ EGYSÉGÉRT

Mitali: Én az Odissi táncosa vagyok, Raul pedig a Bharatnatyam táncosa.

Raul: Nem könnyű együtt lenni, és házastársaknak lenni, mert két külön stílusról van szó. De ez is megnyitotta a lehetőséget az egységre.

Raul: A szakmámban más vezető táncosokkal is táncolok, és a darabban Krishna, a

hindu legfőbb istenség főszerepét töltöm be. Tehát, nekem, kereszténynek Krishna szerepe különleges lehetőséget nyújt, hogy kapcsolatba kerüljek más közösségek, más társadalmi osztályok, hindu és más vallások tagjaival.

Mitali: A táncunkon keresztül igyekszünk képezni az embereket.

Raul: Mitalinak tánciskolája is van, ahová 30:35 diák jár. Különböző társadalmi rétegekhez, vallásokhoz tartoznak.

Mitali: 6-tól 80 éves korú diákjaim vannak. Szeretnénk bátorítani a serdülőket, felfedeztetni velük egyedülállóságukat és hogy hogyan fejezhetik ki magukat a táncon keresztül. Ugyanez érvényes az idősekre is. Nem szabadna, hogy a tánc bárki számára is akadály legyen.

Raul: Isten két csodálatos lánnyal is megáldott minket, akik együtt táncolnak velünk. Ezért megvan a lehetőségünk, hogy családként is megmutatkozzunk. Ez más családokat is inspirált.

Különösen a Covid:19 helyzetben, az elmúlt hónapokban több barátunknál problémák adódtak otthon. Tapasztalatunk nagy segítség volt, hogy tanácsot adjunk nekik, értük legyünk ott, meghallgassuk őket és anyagilag is segítsünk nekik.

8. VALLÁSI VEZETŐK ÉS KÉPVISELŐK ÜZENETE – 2. RÉSZ

Rev. Kosho Niwano: buddhista, a Rissho Kosei:kai várományos elnöke – Tokió:

Kedves barátaim a Fokoláre Mozgalomból, nagyon örülök, hogy veletek lehetek ma.

A Fokoláre Mozgalom és a Rissho Kosei:kai immár több mint ötven éve barátságban él egymással még Chiara és a nagyapám idejétől kezdve.

1995-től hét éven keresztül Rómában éltem, és alig vártam, hogy havonta részt vegyek a kollegamentón Rocca di Papában, és néha kora reggel a Luminosa Máriapoliban, New Yorkban is. Mélyen bennem él ezeknek az emléke. Örülök, hogy meghívtatok ma Japánból erre a világméretű családi eseményre.

Megragadom az alkalmat, hogy elmélyítsem régi barátságunkat a megosztottságok közepette, melyek a Covid:19 járvány miatt beigazolódnak a világ különböző részein.

Ma szeretném megosztani veletek azt az imát, amit április 1-én, a Vallásközi Imanapon mondtam el.

A koronavírus válságban mi, buddhisták szolidárisak vagyunk más vallású barátainkkal az egész világról. Ez a megfontolás pillanata, amikor felajánljuk imáinkat azokért, akik megfertőződtek, abban a reményben, hogy felépülnek; azokért, akik az élet megmentésén dolgoznak, és azokért, akik félnek, akik nyugtalanok vagy türelmetlenek.

Örök Buddha, akit őszinte szívvel tisztelünk, egyesítsen bennünket a bátorság gyakorlásában és segítsen, hogy megmaradjunk az ő szenvedélyében. Namu Myo Ho Renge Kyo

Laila Muhammad, Muszlim, Imam W.D. Mohammed lánya - New Jersey: Amikor Chiarára gondolunk, az a csodálatos szövetség jut eszünkbe, amit megkötött édesapámmal, WD. Mohammed imámmal.

Már akkor elkezdődött a kapcsolatom Chiarával, amikor egyszerű gondolataival megérintette a szívemet és elmondta, hogy a Korán hány alkalommal említi a szeretetet; ez mély nyomot hagyott bennem, és soha nem felejttem el, hogy ezt épp Washingtonban mondta.

Az évek során többekkel találkoztam a fokolarinók közül, és kapcsolatba kerültem a Fokoláre Mozgalommal; azért imádkozom, hogy tovább folytatódjon a kapcsolatunk, mely a két lelki vezető lelki kapcsolatával kezdődött. Imádkozom, hogy tovább folytassuk ezt a szövetséget, ezt a kapcsolatot.

Miguel Angel Ayuso Guixot bíboros – A vallásközi párbeszéd pápai tanácsának elnöke: Chiara Lubichot mindenki úgy ismeri, hogy fáradhatatlanul munkálkodott a kommunió, a testvériség, a béke megvalósulásáért a különböző felekezetű egyházak hívei, a sokféle vallások tagjai, és nem vallásos meggyőződésű emberek között.
(...)

Biztos vagyok benne, hogy Chiara osztozott volna a testvériség témájával, magáévá tette volna, amit Ferenc pápa a vallásközi párbeszéd középpontjába helyezett ugyanúgy a testvériségről szóló dokumentumában, 2019. február 4-én, valamint május 14-én, amikor meghirdette az ima, a böjt és az irgalmassági cselekedetek napját, melyhez sokan csatlakoztak.

9. OLASZORSZÁG – SOPHIA EGYETEMI INTÉZET: AHOL A PÁRBESZÉD EGYBEN TANULMÁNY ÉS ÉLET

Lawrence: Most menjünk Loppianoba, a Fokoláre Mozgalom olaszországi városkájába, ahol a Sophia Egyetemi Intézet is működik. Elmondhatjuk, hogy Loppiano a maga egyedülálló természetével innovatív és nemzetközi kisváros, és a párbeszéd és az egység új eszméjét teremti elő.

Speaker: A Sophia Egyetemi Intézetet Chiara Lubich alapította 2007-ben. Itt egyetemi szintre emelkedik az élet és az együttműködés párbeszédének tapasztalata, mely karizmájából született.

A különböző tudományágak, kultúrák és vallások közötti párbeszéd folyamatos műhelye ez.

Hiromasa Tanaka - Japán: Hiro vagyok, japán és buddhista. Filozófiát tanulok, doktorandusz vagyok és a Szentháromságos Ontológia területén végzek kutatást, a mahayana buddhizmussal egybevetve, főként a különböző vallások közötti találkozás kultúrája céljából.

A Sophia alapvető fontosságú szemléletet nyújt a vallásközi dialógushoz párbeszédessel jellegettel.

Segít, hogy a fejetetejére állítsam az eddigi elképzeléseimet, gondolkodásra készítet, és konkrét szeretet-cselekedetekre ösztönöz mások felé. Ez számomra a kulcs, világosság, hogy lássak és kapcsolatot építsek más vallásúakkal.

Speaker: A párbeszéd tapasztalatát élik különböző vallások között, tananyagként alakítják a párbeszédet, és az egyetemi kutatásokon keresztül felfedezik a testvériség új útjait különböző vallások követőivel.

Prof. Giuseppe Argiolas, a Sophia Egyetemi Intézet rektora: A Sophia a párbeszéd egyeteme, tehát működésének, gondolatának és tevékenységének minden szintjét a párbeszéd logikája hálózta be.

Talán ezért is jár ide több különböző vallású hallgató (...), akik nem csak a vallásközi párbeszédet tanulják (...), hanem más tudományágakat is: politikát, közgazdaságot, pedagógiát, szociológiát, hogy önmagában véve a dialógus tapasztalatára tegyenek szert.

Ez a dimenzió annak az együttműködésnek is köszönhető (...), amit más vallású

egyetemekkel is folytatunk, mint például a Gandhi szellemiségét vagy a buddhizmus, az iszlám, a zsidóság különböző kifejeződéseit követő egyetemek.

Tevékeny, effektív és affektív együttműködést folytatunk.

Lawrence: Világos, hogy a Sophiának ez az újfajta tanulmányi módja a hallgatói közösség új életstílusából fakad. Itt van velünk Amine Sahnouni Algériából. Amine, te muszlim vagy, és szociológiából diplomáztál. Most pedig a mesterképzőn első éves vagy politológiából. Mit mondanál az itteni tapasztalatodról?

Mohammed Sahnouni - Algéria: A különböző kultúrák és vallások találkozásából a Sophia egyetem tapasztalatában megerősítést kaptam szellemileg és értelmileg egyaránt. Elmondhatom, hogy a Sophia az élet, a remény és a szeretet iskolája.

Nekem, muszlim vallásúnak olykor hiányzik a mecsetben mondott ima, nem hallom a müezzin hívását (...). Mindig a szobámban imádkozom, de érzem, hogy Isten velem van.

A családias légkör itt az egyetemen, a hallgatók és a tanárok közötti kapcsolat lehetőséget adott, hogy mindig „otthon” érezzem magam.

És örömmel mondhatom, hogy ezt az utat Allah, Isten választotta nekem.

Lawrence: Köszönjük, hogy megosztottad velünk ezt az utat, Amine. Arooj, te is említetted az előbb, hogy micsoda rendkívüli élmény volt a Sophia számodra is. Mondanál erről valamit?

Arooj: Én Pakisztánból, keresztény családból jövök. Pakisztánban nem mindig könnyű a helyzet a keresztények és a muszlimok között. Ezért azt gondoltam, képtelen leszek egy szobában lakni egy indiai muszlim lánnyal. De mivel a Sophián elsősorban azt tanuljuk, hogy hogyan építhetjük az egyesült világot, azt mondtam magamban: próbáljuk ki. Megértettem, hogy amit soha nem teszünk, annak nagyrészt azért nem tesszük, mert félünk. Elmondhatom, hogy igazi barátnők, sőt, testvérek lettünk ezzel a muszlim lánnyal, mert megismertük egymást, és bár különbözőek vagyunk, de nagyon szeretjük egymást. Azért szeretjük egymást, akik vagyunk.

Lawrence: Ez tényleg hihetetlen. Köszönjük!

10. THAIFÖLD - BEER: ÚGY SZERESSÜK A MÁSIKAT, MINT SAJÁT MAGUNKAT

Roberto: Már több éve tart a barátság a más vallású barátainkkal. Felkerestünk néhányakat. Chiang Raiban, Thaiföld északi részén él Somjit Suwanmaneegul, akit sokan Beer néven ismerünk. Ő buddhista, és 1988-ban találkoztunk vele először.

Aztán Mánba, az Elefántcsontpartra megyünk, hogy megismerjük Bintou Kotané muszlim asszony történetét. Az egység ideálja már évek óta támpontot jelent az ő életében is.

Somjit Suwanmaneegul – Beer: Az egyesült világ ideálja már Thaiföld északi részén, az „aranyháromszögben” is elterjedt, ahonnan származom. Néhány évvel ezelőtt találkoztam a falumban a genek egy csoportjával. Teljesen magával ragadott a köztük lévő szeretet és egység légköre, olyannyira, hogy észre sem vettem, hogy ők katolikusok én meg buddhista vagyok. [...] Megtapasztaltam, hogy valóban testvérek vagyunk, és „egyek” lehetünk a szeretet és az önjárándékozás lelkületében.

Somjit Suwanmaneegul - Beer (interjú 2020): Az 1990-es Genfesten még nem beszéltem olaszul. Miután letérdeltem a pápa elé, Chiara azonnal odajött hozzám. Számomra is felejthetetlen és történelmi marad ez a jelenet.

Somjit Suwanmaneegul - Beer (interjú 2020): [...] Buddhistának lenni azt jelenti, hogy a mindennapi élet apró dolgaiban élem Buddha tanítását. Tehát, egyszerű. Nem valami filozófiai, hanem konkrét. [...]

Mert az emberek sokszor azt gondolják, hogy a buddhisták csak imádkozni szeretnek. Persze, én imádkozom is, itt, a hátam mögött mindig van egy oltár, ahogy látjátok.

Roberto: Hogy tudsz egyszerre buddhista is lenni, ugyanakkor követni Chiara egység ideálját is? Megtörtént már veled, hogy belső konfliktusaid, kétségeid voltak vagy zavar támadt benned?

Somjit Suwanmaneegul - Beer (interjú 2020): Nehézséggel, kétséggel vagy konfliktussal leginkább a buddhista barátaim körében találkoztam, akik azt gondolták, hogy áttértem, áruló lettem, és már nem vagyok buddhista. De Chiara lelkiségében ilyen nem tapasztaltam, mert édesanyámnak tekintettem őt.

Roberto: Azt mondtad, hogy idegenvezető vagy és emiatt napokig, hetekig távol vagy a családotól.

Somjit Suwanmaneegul - Beer (interjú 2020): Ebben a szakmában nem könnyű jól élni. Főként fiatalokat, vagy nászutas házaspárokat kísérek. A fiatalok nagyrésze azért jön Thaiföldre, hogy itt mindent kipróbáljon: valamikor a kábítószer vagy a szexualitás terén is, mert vannak turisták, akik kifejezetten ezért jönnek ide.

Annyi bizonyos, hogy családban, a feleségemmel és a lányaimmal megélt természetfölötti kapcsolat mindig nagy segítség abban is, hogy helyesen éljem a dolgokat. Sőt, azok a barátaim, a fokolarinik is, akik ugyanezt az Ideált élik, segítenek, hogy mindig megmaradjak a szeretetben, és nagy odafigyeléssel döntsem el, hogy hová kísérem a turistákat.

Roberto: Mit jelent a mindennapi életedben, hogy megismerted Chiara Lubichot és a Fokoláre Mozgalom lelkiségét?

Somjit Suwanmaneegul - Beer (interjú 2020): Amikor megismertem őt, megtanította, hogyan legyek teljesen nyitott mások felé, hogyan ismerjek meg másokat anélkül, hogy faggatnám őket, aggodalmaskodnék, és megtanított arra, hogy úgy szeressem őket, mint saját magamat.

Roberto: Köszönjük, Beer, hogy ilyen bensőségesen megosztottad a tapasztalataidat. Kérlek, add át üdvözetünket Chintananak és lányaidnak, Kik-nek és Khe-nek. Sawasdee Khrap, Khop khun Krap [szia, köszönöm]

11. ELEFÁNTCSONTPART: BINTOU KOTANÉ - VALLÁSKÖZI PÁRBESZÉD ÉS HUMÁN KEZDEMÉNYEZÉS

Bintou Konaté: Bintou Konaté vagyok, de Mamma Bintou:nak hívnak. Özvegy vagyok, 1976-ban veszítettem el a férjemet. Négy gyermekem van. Gyakorló muszlim vallású vagyok.

Speaker: Bintou Mánban, egy 200 ezer lakosú városban él Elefántcsontpart nyugati részén. 1998-ban megismert néhány fokolarinát, barátokká váltak, és kapcsolatuk egyre szorosabb lett...

Bintou Konaté: Szomorú voltam, de hamar összebarátkoztam a fokolarinákkal, és többé már nem azzal foglalkoztam, hogy özvegy vagyok. A Mozgalom lelkisége segített

megérteni, hogy hogyan éljek a közösségben, hogyan éljek más vallásokkal. Valóban segített.

Hou Loh Flan Colette: Mozgalmunkban nincsenek korlátok. Akár muszlim az ember, akár keresztény, akár nem is vallásos, mind azonos szinten vagyunk. Úgy tekintünk rá: ő muszlim, de a testvérünk.

Speaker: A fokolarinák közt, akiket Bintou ismer, van egy ápolónő. Őtőle született a gondolat, hogy jöjjön létre egy központ a rosszul táplált gyerekek megsegítésére.

Bintou Konaté: Egyszer azt mondta: „Láttad a gyerekek lábát? Kezeleni kellene, ez egy betegség... nincs formájuk”. Szavaiba kapaszkodtunk néhány önkéntesnővel, akiket segítségül hívtunk a rosszul táplált gyerekek kezeléséhez.

Kezdetben nem volt könnyű, de sikerült meggyógyítani kettőt. Amikor a szülei meglátták, hozták a többi gyermeküket is.

Attól kezdve felvettük a gyerekeket, bárki legyen is az: voltak rosszul tápláltak, egészségesek. Néhányuk szülei csak tanácsot kérni jöttek, hogy hogyan kerülhetnék el a rosszul tápláltságot.

Speaker: Amióta 1998-ban megnyitotta kapuit a Kiegészítő Táplálkozási Központ, több mint 25 ezer alultáplált és rosszul táplált gyermeket segített, megtanította a szüleiknek, hogyan táplálják őket, helyi termékeket használva és szorgalmazta az anyatejjel való táplálást. Bintou az egyedüli muszlim, aki önkéntesként dolgozik a központban, és kezdetben a keresztény közösséggel való kapcsolata némi nehézséget váltott ki.

Bintou Konaté: Az elején nem volt könnyű. Az emberek azt gondolták, hogy megváltoztattam a vallásomat. Később megértették, hogy nagyobb kedvvel megyek a mecsetbe, mint korábban, és azt kérdezték: „Mi a titkod?” Azt mondtam: „A szüleim muszlimok, én muszlimnak születtem”. Ez az egység valami más, de megértettem, hogy mindannyian ugyanazt az Istent imádjuk.

12. VALLÁSI VEZETŐK ÉS KÉPVISELŐK ÜZENETE – 3. RÉSZ

Tiszteletreméltó Phra Maha Thongrattana Thavorn Buddhista szerzetes, Bangkok:

Ciao, üdvözlöm Chiara minden gyermekét és az egész Mozgalmat, mindnyájatokat, akik megkaptátok Chiara mama Ideálját és fényét. Ebben az időszakban világjárvány sújt. Én Chiara gyermeke vagyok a buddhista hagyományból, és világosan egyértelműen mondom nektek, hogy tudatosnak és bölcsnek kell lennünk. A világ árjával szemben a tudat olyan, mint a gát, amit végérvényesen le kell zárni a bölcsességgel. (...) Nem okoz bennünk kárt a Covid vírus, ha betartjuk a társadalmi szabályokat. Nekünk, Chiara gyermekeinek ebben az időszakban ismernünk kell a társadalom által előírt szabályokat, és be is kell tartanunk. Üdvözöllek benneteket.

Njendem Joseph, Fonjumetaw falu vezetője, Kamerun: Chiara mama a fokolártársaival együtt a neveléssel, az infrastruktúrával és a vallási fejlődéssel kiemelte a bangwa népet a tudatlanságból, a társadalmi és lelki szegénységből, és a betegségből.

Chiara mama, kedves kollégám, a fontemi fon és én ünnepélyesen aláírtuk a kölcsönös szeretet szövetségét a Bangwa nép és a Fokoláre Mozgalom nevében 2000. május 11-én, amikor Chiara mama utoljára látogatott a Bangwa nép földjére. (...)

A 2000. májusában megkötött kölcsönös szeretet szövetsége az új evangelizációs programunk alapja, amely ma is folytatódik. (...)

Vidékünk azonban 2016-tól politikai és társadalmi konfliktusban él. Sokan meghaltak, vagy elveszítették anyagi javaikat. Köszönjük a kiengesztelődésért és a békéért folytatott folytonos imáitokat. Meg vagyunk győződve, hogy az egység lelkiisége, amit Mafua Ndem (Istentől küldött királynő) Chiara Lubich és a Fokoláre Mozgalom hozott el vidékünkre, segíteni fog, hogy hamarosan újra békét tudjunk teremteni.

Tiszteletreméltó Miao Jing, Budhista, a Fo Guang Shan Mabuhay templom szerzetes főnökasszonya, Manila: Tiszteletreméltó Hsing Yun mester, a Fo Guang Shan buddhista monostorunk 93 éves alapítója és a Fülöp-szigeteki Tiszteletreméltó Yung Guang főapátnő nevében imádkozunk együtt, hogy dicsőítsük elhunyt Chiara nővérünk csodálatos szívét születésének centenáriumán, idén, 2020:ban. Hálásak vagyunk a Fokoláre Mozgalom családjának, mely befogadott minket közösségébe és kézen fogott minket a vallásközi párbeszédben és kölcsönösen meglátogathattuk egymást. Fo Guang Shan nagyra értékelte a lehetőséget, hogy a 2018-as Genfesten megoszthattuk a világ fiataljaival a Jóság Három Tettének gyakorlatát: hogy jó dolgokat tegyünk, jó szavakat mondjunk, és jó gondolataink legyenek.

Tiszteletreméltó Guo Huei, a Dharma Drum Mountain elnök apátja, Taiwan: Egy buddhista közösség nevében szólok: úgy gondolom, ennek a járványnak az egész emberiség számára jelentése van.

Azoknak a barátainknak, akik nem hisznek a halál utáni életben, őszinte szívvel kívánjuk, hogy megtalálják a béke útját.

A betegeknek azt kívánjuk, hogy megfelelő kezelésben részesüljenek, és a lehető leghamarabb meggyógyuljanak.

Mivel világjelenségről van szó, mindnyájan felelősek vagyunk azért, hogy összefogjunk „Buddha szívével”, a kölcsönös bizalomban, hogy minél hamarabb vége legyen a járványnak. [...]

A buddhizmus szerint, ahogy egy szent alapító mondta, a konkrét támogatáson túl nagy segítséget jelent az ima és az értelmünk békéje.

Az értelem békéjével gondoskodhatunk saját magunkról, és másokról, mert ha egészségesek vagyunk, nem terjesztjük a vírust.

Tehát, a vallásaink együtt bátoríthatják és vigasztalhatják azokat, akik szenvednek világszerte, és imádkozhatnak, hogy ne legyen fertőzés és katasztrófa.

És ahol anyagi szükségletek vannak, ott amennyire csak lehet, segíthetünk.

Imádkozzunk, hogy az emberiség a lehető leghamarabb visszatérhessen a normális kerékvágásba az egész világon. Köszönjük!

13. AFGANISZTÁN ÉS OLASZORSZÁG - SHER KHAN - AZ EGYESÜLT VILÁG PILLÉRE

Arooj: A koronavírus mindannyiunkat érint, és még ma is életek ezreit követeli. Minden élet egy történetet és felmérhetetlen értéket hordoz magában, mint Sher Khané, aki muszlim, és Afganisztánból Olaszországba emigrált. Halála sok barátjában fontos örökséget hagyott maga után. Most kettővel beszélgetünk közülük: Javeddel, egy pakisztáni muszlim fiatalal, és Martával, egy olasz lánnyal.

Arooj: Isten hozott benneteket, Javed és Marta! Nagyon örülünk, hogy velünk tartotok. Sher Khan a barátotok, a testvéretek volt. Hogy ismertétek meg őt?

Javed Hussain: Ahogy Olaszországba jöttem, először más pakisztáni fiatalokkal éltem. Majd átköltöztem Matteohoz, aki a Fokoláre Mozgalomhoz tartozik, és május 1-én meghívott Loppianóba, ahol jelen volt Sher Khan is. Így ismertem meg, és olyan lett, mintha a testvérem lenne.

Marta Murtas: Én is akkor ismertem meg Sher Khant, amikor Torinóból Loppianóba utaztunk. Egy nagyszerű csapattal mentem oda. Amikor újra találkoztunk, nagyon örült, a szemembe nézett, és azt mondta: „menni fogok Rómába, a muszlimok találkozójára. Te is jössz?” Egy kicsit meglepődve azt válaszoltam: „De hát, én nem vagyok muszlim”. Kicsit hitetlenkedve nézett rám, és azt mondta: „De hát, Enzo sem az”. Enzo egy fokolarino, akivel különleges kapcsolata volt. Erre a válaszra nem tudtam mit mondani. Elfogadtam a meghívást.

Érezhetőek voltak a kulturális különbözőségekből és az előítéletekből fakadó nehézségek. Úgy indultunk, hogy bár ismertük egymást, de idegenek voltunk, visszafelé azonban már testvérek lettünk egymás számára. Húgának hívták, mert nagy családi érzület volt benne. A barátai a családjához tartoztak és mindenre kész volt értük.

Innentől aztán tovább folytatódott a kapcsolat, sőt, egyre erősebbé vált. Egyszerűen és természetesen meg tudtuk hívni a barátait is a találkozóinkra, a közös vacsorákra. Nehéz megmondani, kivel volt legszorosabb a barátság, mert mindegyikük egyedüli, értékes, különleges volt. Mindenkiben meg tudta találni a jót, de nem naivságból, hanem mert sok minden történt már vele az életben.

De két évvel ezelőtt, ahogy komolyan megbetegedett, ez a hozzáállása nem változott meg... hihetetlen volt számunkra, hogy továbbra is meg akarja osztani a dolgokat, meg akarja hívni az embereket, együtt akar lenni másokkal, és segíteni akarja őket.

Aztán lassan felépült, azt hittük, túl van a veszélyen, majd jött a koronavírus, és néhány nap leforgása alatt elvitte. Ez nagy úrt és nagy fájdalmat hagyott bennünk. De biztos, hogy ennél sokkal nagyobb volt a hála, az örökség, amit Sher Khan ránk hagyott.

Arooj: Köszönjük, Marta és Javed, hogy megosztottátok velünk. Sher Kan erősen hitt a testvériségben és az egységben. Mit gondoltok, hogyan folytatódhat ez az örökség?

Javed: Amikor megtudtuk, hogy Sher Khan meghalt a kórházban... őszintén szólva nagyon nehéz volt; így, hogy az ember távol van a családjától... de egy másik kép is feltárult előttünk, mert láttuk, hogy egy ilyen helyzetre hogyan reagál egy igazi család: láttunk keresztényeket, muszlimokat, hívőket és nem hívőket, és együtt éltük át az elvesztését, a gyászt. Ez nagyon fontos tapasztalat volt számomra. Úgy gondolom, Sher Khanra úgy fogunk emlékezni, mint az egyesült világ egyik alapkövére.

Marta: Én azt mondanám, hogy Sher Khannal és egymás között valóban megtapasztaltuk a testvériséget. És kétlem, hogy egy ilyen tapasztalat után vissza lehet fordulni. Meg vagyok győződve, hogy ez még csak a kezdet.

Arooj: Köszönöm, Javed és Marta! Örülünk, hogy elmondtátok nekünk, és veletek vagyunk ebben a fájdalmas helyzetben. Köszönöm!

Javed: Köszönjük, Arooj.

14. ARGENTÍNA – HÁROM ASSZONY, HÁROM VALLÁS, ÉS EGY EGYEDÜLÁLLÓ BARÁTSÁG TÖRTÉNETE

Arooj: Nem fordulhatunk vissza, mondta Marta a Sher Khannal megélt testvériség

kapcsán. Folytatnunk kell ezt az utat és nap mint nap építeni. Sher Khanhoz hasonlóan mi is olyan kölcsönös szeretetkapcsolatokat szöhetünk, melyek túllépnek a különböző vallásainkon és meggyőződésünkön. Ez most elvezet minket a következő rövidfilmhez: három argentin asszonyról van szó. Roberto, mondanál valami többet erről?

Roberto: Igen. Most megismerkedhetünk Silvínával, Nancyval és Ceciliával, három barátnővel. Az egyikük zsidó, a másikuk muszlim, a harmadik katolikus. Általában nem szoktunk hozzá ilyen barátsághoz. Silvina rabbinő egy zsidó közösségben, Buenos Airesben. Nancy a vallásközi párbeszéd egyik központjának vezetője, Cecilia pedig a Fokoláre Mozgalom tagja. De ismerjük meg őket.

Roberto: Ciao! Hogy vagytok?

Silvina, Nancy és Cecilia: Ciao. Ciao.

Roberto: Elmesélnétek, hogy ismerkedtetek meg?

Silvina Chemen - Buenos Aires, Argentína: Cecivel és Nancyval azért ismerjük egymást, mert ha az ember elhatározza, hogy a párbeszéd útján akar járni, akkor olyan csodálatos emberekkel találkozik, mint ők ketten, és elhatározza, hogy velük együtt szeretné folytatni az utat.

Nancy Falcon - Buenos Aires, Argentína: Ez így van, ahogy Silvina mondja. Útjaink a munka, a tanítás kapcsán találkoztak. Attól kezdve mély barátság jött létre köztünk, és Silvínának de Ceciliának köszönhetően is most már olyanok vagyunk, mint a „három muskétás”.

Roberto: De hogy jutottatok el erre a kapcsolatra, mely ma túlhalad a vallásközi párbeszédén és testvéri, baráti kapcsolattá, kommunióvá alakult át közöttetek?

Silvina: Ha egyszer rálépünk erre az útra, rájövünk, hogy nem vagyunk teljesek egymás nélkül. Ezért, ha látjuk, hogy a zsidó naptár szerint Pesach, a zsidó húsvét ünnepe egybeesik a keresztény ünneppel, és abban az évben a muszlim Al Isra'wal Mirach-hal vagy a Lailat al Mirach-hal, akkor csak úgy lehet ünnepelni, hogy együtt ülünk asztalhoz. És nem csak mi hárman, hanem a családjainkkal és a közösségeinkkel együtt.

Nancy: 100 %-ban egyetértek azzal, amit mondasz, Silvi! Nem csak elméleti vagy teológiai párbeszédéről van szó, ahol mindenki elmagyarázza a másinak a saját hitét, hanem a testvériség felfogásáról. Az iszlám közösségünkben általában nehéz időszakok is előfordulnak. Sok menekült érkezett Argentínába, és érezzük, hogy sok segítséget kapunk Silvina és Ceci közösségétől. Nem egyetemi vagy elméleti szintű vallásközi párbeszéd szintjén, hanem igazi testvérként, barátként. És az sem véletlen, hogy ez köztünk, három nő között jött létre, mert azt hiszem, jobban tudunk barátságot kötni, és elköteleződni a közösségeinkkel, olykor jobban, mint „anyaként”. Gondolom, ez is jól összehozta a barátságunkat.

Cecilia Di Lascio - Buenos Aires, Argentína: Én megtanultam, hogy nem csak fizikai téren, hanem lelkiekben is osztozhatunk. Van két nagyon szép, közös tapasztalatunk, melyet már több éve élünk. Az egyik a *Shabaton*, amikor két és fél, három napot együtt töltünk a Máriapolin, és egymás vallását ünnepeljük, mert az imáinkban és a tapasztalatainkban megtaláljuk a másik hitét. De gyönyörű tapasztalat az is, amit úgy nevezünk, hogy *Közös Olvasmányok*. Ilyenkor együtt olvassuk Nancyval a szent könyveinket, hogy a másik érzésével és szívével értsük meg és gondoljuk át az ott olvasottakat. Ez azt kéri, azt pontosítja és abban segít, hogy jobban a mélyére hatoljunk ezeknek az írásoknak, hogy világosabbá váljanak azok

számára, akik az egész emberiséget magukban szeretnék hordozni.

Silvina: Ezt szeretttük volna elmondani, mert országunkban, mely a menekültek országa, a vallásközi párbeszéd egészséges állampolgárságot, erős demokráciát teremt. Ezeknek a párbeszédkezdeményezéseknek, melyekkel mindenkinek foglalkoznia kellene, teret kell hódítaniuk. A gyermekneveléshez is közük van. Gyermekeink, hármunk gyermekei, Cecy unokái mind ezzel a testvériséggel vannak átítatva, melyről mindhárman azt mondjuk: képtelen vagyok a másik nélkül élni.

Nancy: Az iszlám hagyományban van egy nagyon kézenfekvő gondolat a sorssal kapcsolatban: semmi sincs véletlenül. Gondolom, a hármunk találkozásának is köze van ahhoz az úthoz, amit egyenként bejártunk, és egyszer csak ki kellett nyílnunk, hogy együtt folytathassuk. Valóban, Silvina mondja és ti mondjátok, ez a jövő generációkért van, akik majd utánunk jönnek. Mert a béke útja ez, amit sohasem egyedül építünk, hanem valaki mással együtt...

Roberto: Nagyszerű. Köszönjük, Silvina, Nancy és Cecilia, hogy részesítettetek minket a baráti, testvéri és közösségi tanúságtételetekben, mely ma kétségkívül nagyon értékes.

Silvina, Cecilia és Nancy: Köszönjük! Puszilunk mindenkit!

15. BESZÉLGETÉS MARIA VOCE EMMAUSSZAL ÉS JESÚS MORÁNNAL

Roberto: Ciao Emmaus, ciao Jesús! Isten hozott benneteket!

Jesús: Ciao.

Emmaus: Ciao.

Roberto: Nagy reménnyel töltött el bennünket ezekben a nehéz időkben, ahogy az igazi testvériség és közösség tapasztalatait hallgattuk...

Jesús: Ez tényleg így van!

Emmaus: Így igaz!

Lawrence: Kedves Emmaus, nagy válságidőszakot élünk: a Covid-19, a gazdasági egyenlőtlenség, a különböző geopolitikai konfliktusok, a környezet degradálódása, a faji megkülönböztetés. Most hallottunk olyan tapasztalatokat és történeteket, melyek bemutatják Chiara vallásközi párbeszédének innovatív megközelítését. Gondolod, hogy Chiara módszere a mai kihívásokra vonatkozóan is működik?

Emmaus: Ma jobban, mint valaha! Miért? Mert látjuk, hogy ez a párbeszéd Chiara igazi prófécijája volt, mely ma lassan-lassan konkrét választ nyújt az emberiség szükségleteire.

A karizma Isten szemével mutatta meg Chiarának az emberiséget és a történelmet [...]. Chiara ezért úgy találkozott mindenkivel, hogy Isten gyermekeként tekintett rá és úgy is bánt vele. És aki Chiarával, az ő tekintetével találkozott [...], az az Atya szerető tekintetével találkozott, és felfedezte, hogy az ő gyermekének érezheti magát. És felfedezte azt a csodálatos lehetőséget is, hogy testvérként tekinthetünk egymásra és tanúságot tehetünk, hogy ez a testvériség lehetséges.

Mi a helyzet ma? Drámai helyzetet élünk – ahogy mondtad -, reményvesztettséget, félelmet, a mozdulatlanág kísértésének időszakát. Mit tapasztalt az ember a pandémia, a teljes leállás időszakában? Azt, hogy képtelen úgy irányítani a dolgokat, ahogy ő szeretné, ahogy megtehetné, képtelen dönteni a sorsa felett, és csak Isten marad meg, Ő marad az

egyedüli valóság, mely választ adhat a keresésére. És az marad meg, hogy a választ Isten szeretetének fényében keresse.

Ezért van az, hogy az emberiség reménnyel fordul ma Isten felé. Azt látjuk, hogy nagymértékben visszatér a transzcendens utáni vágy. Ezt láttuk abból is, hogy milyen széleskörben csatlakoztak a május 14-i imanaphoz, melyre minden vallás hívei meghívást kaptak. Együtt imádkoztak, mindnyájan bekapcsolódtak ebbe a közös vágyba, az ima szükségességébe, hogy együtt kérjük Istent, hogy állítson meg mindenféle világjárványt, ne csak a koronavírus, hanem a világon pusztító minden járványt.

Azt is láttuk, hogy ez micsoda reményt, micsoda megkönnyebbülést, az Isten szeretetébe vetett új hitet adott. Az emberek újra felfedezték, hogy szükségük van Istenre, hogy találkozhatnak vele és „Atyának” nevezhetik. Ez hatékony volt, és sokan azt mondták, hogy eddig soha nem tapasztalt egységet éltek Istennel ebben az imában, és újra megtalálták a szeretetében a reményt és a bizalmat.

Azt mondta egy kislány a maga egyszerű hitével: „Drága jó Isten! Öld meg, győzd le ezt a vírust! Te meg tudod tenni!” Biztos volt benne, hogy ez megtörténhet.

A mai emberiség mit kiált ebben a helyzetben? Az Atya szeretetét kéri, annak lehetőségét, hogy egymás testvéreinek ismerjük el egymást. A testvériséget kéri.

Úgy gondolom, soha nem voltunk annyira nyitottak, mint most, hogy megértsük és megvalósítsuk Chiara próféciáját.

Persze, nem könnyű, korábban sem volt könnyű bátorságot meríteni, és kimondani ezeket a dolgokat, még ma sem az, [...] mert a félelem, az aggodalom, a bezártság, az óvatosság üzenete bombáz minket a médián keresztül, ugyanakkor napjainkban is borzalmas jelenségek, epizódok felvételeit látjuk, nem is gondoltuk, hogy látni fogjuk. Ennek közepette bátorságra van szükség, hogy azt mondjuk: „Testvérek vagyunk”, „Van egy Atyánk”.

De honnan merítjük ezt a bátorságot? Chiara honnan merítette? [...] a karizmából. [...]; bennünk ugyanaz a karizma van, mint Chiarában, az a karizma, melyet az idén ünneplünk a centenáriumával, és amely erőteljesen felszínre kerül.

[...] Bátorságot kell merítenünk; [...] Chiara ma is arra ösztönöz minket, azt mondja: menjetek mindenkihez, Isten minden gyermekéhez, szeressetek mindenkit, győzzétek meg őket arról, hogy mindnyájan Isten gyermekei vagyunk, és ha Isten gyermekeként velünk akarnak tartani, együtt építhetjük az új világot, ahol Isten szeretete valóban kiárad az emberiségre, ahol valóban testvéri kapcsolatok, a kölcsönös szeretet kapcsolatai élnek: ahol más világ él.

[...] Azt kívánom, hogy mostantól szeretet áradat induljon az egész világra!

Lawrence: Thank you, Emmaus, thank you!

Arooj: Köszönjük, Emmaus!

Emmaus: Én köszönöm nektek.

Roberto: Köszönjük ezt a bátorítást, Emmaus.

Arooj: Jézus, a fiatalok június 20-án elindítják az új „Pathway”-t a „#daretocare” szlogenrel, mely szó szerinti fordításban azt jelenti: „merjünk gondoskodni”. Elmondanád, hogy miről is van szó, hogy megmaradjon bennünk, és ne vesszen el a sok más szlogen között?

Jesús: Ebben a koronavírus miatti mély humanitárius válságban, ahogy Emmaus is mondta, látjuk, hogy egy újfajta szemlélet kerül felszínre, szükség van egy újfajta

viselkedésmódra, életmódra. Ahogy néhány szakértő mondja, egy újfajta etikai kézikönyvre. Ebben a kontextusban legfőképp a gondoskodás, a nehézségek felvállalása, a másikkal, a társadalommal, a földünkkel való törődés kerül előtérbe.

A gondoskodás széleskörű, szép, sokrétű kategória. A gondoskodás etikájának köze van az emberi méltósághoz. A méltóság alapvető fontosságú, a gondoskodás leglényege. Nem egy intimista, privát valami. Sőt, a gondoskodásnak kimagasló politikai hivatása, erőteljes világméretű dimenziója van, bár nem feledkezhet meg a helyi dimenzióról, mert valójában helyi szinten, a személyes, társadalmi, helyi kapcsolatokban gondoskodunk másokról. De fontos a globális dimenzió.

Amint tudjuk, Ferenc pápa beszélt is róla május 24-én, a *Laudato sí* enciklika megjelenésének ötödik évfordulója alkalmából. Emlékezzünk csak vissza, hogy Chiara Lubich azt mondta a politikáról, hogy „a szeretetek szeretete”, és ma szükség van erre a fajta szeretetre – ahogy Emmaus is nagyon helyesen mondta –. A gondoskodás kategóriája ezt jól kifejezi, ennek a szeretetnek a koncentrátuma, melyről most beszélünk.

De merni kell, merésznnek kell lenni. Ez alapvető fontosságú.

A Fokoláre Mozgalom fiataljai azt javasolják, hogy a gondoskodás legyen a politika, az állampolgárságunk lényege. Ezt a javaslatot idén öt fő témában szeretnénk kifejteni és a mélyére hatolni: meghallgatás, párbeszéd és kommunikáció, egyenlőség, testvériség és közjó, részvétel és a törődés a teremtett világgal. Hogyan lehetséges ez? Úgy, hogy követjük a *Pathway* módszerét: tanulni, cselekedni és megosztani.

Ahogy mondtad, a *Pathway* “#dare to care” június 20-án, délután 2-kor indul egy világméretű online esemény keretében. Reméljük, kedvező alkalom lesz arra, hogy elindítsuk ezt a nagy elképzelést.

Roberto: Akkor *bátorság és merészség*.

Jesús: Igen.

Roberto: Köszönjük, Emmaus, köszönjük, Jesús!

Emmaus: Mi köszönjük nektek.

Roberto: És köszönet mindenkinek, aki a mai kollegamentón részét és igazi tanúságtételét adta az igazi testvériséghez és egységhez.

Üdvözlünk mindenkit, és kérünk benneteket, hogy nézzétek meg a következő *Pathways*: #daretocare spotját, amiről most beszélt Jesús. És kövessétek az *Egyesült Világ Projekt* csatornáit, ahonnan megtudhatjátok, hogyan kapcsolódhattok be ti is június 20-án a megnyitásba.

Arooj: [...] Folytassuk együtt annak tudatában, hogy soha nem volt még ennyire nagy szükség arra, hogy aktívan cselekedjünk, és a béke és párbeszéd eszköze legyünk.

Lawrence: Igen, Martin Luther King egyszer azt mondta: „A legnagyobb tragédia nem a rosszak nyomasztó viselkedése és kegyetlensége, hanem ha a jók elhallgatják ezt”. Ezért, ahogy te is mondtad, Arooj, tennünk kell. Köszönöm mindkettőtöknek! Most nézzük meg a #daretocare videót.

16. PATHWAY #DARETOCARE ELŐZETES

Gondoskodni

Gondját viseltük az embereknek

A legfiatalabbaktól a legidősebbekig, és ajándékká váltak számunkra.

A COVID-19 megmutatta, mekkora szükség van erre.

Mennyire fontos, hogy törődjünk egymással.

Mennyire egyesít minket!

Most itt a lehetőség, hogy megváltoztassuk a dolgokat,

hogy a gondoskodás legyen a változás lényege,

a mindennapi kapcsolataink lényege,

a közösségeink lényege,

a politikánk lényege,

a világpolgárságunk lényege.

Ahol az emberek törődnek egymással,

az a világ egységesebb lesz.

Támogasd a kampányunkat!

Tarts velünk!

Együtt „merünk gondoskodni egymásról”.